

i skatteretlig Henseende. Endvidere indeholdt Udkastet Bestemmelser om Behandling af fremmede Selskaber.

De Bemærkninger, hvormed den danske Regering besvarede Folkeforbundets Spørgsmaal om Danmarks Stilling til Udkastet, og den Instruktion, der medgaves den danske Delegation, gik i det store og hele ud paa at stille sig imødekommende overfor Udkastet, undtagen paa saadanne Punkter, hvor den gældende danske Lovgivning ikke var i Overensstemmelse med Udkastet. Det viste sig, efter at Konferencens Arbejde var begyndt, at de fleste Instruktioner til Delegationerne for de deltagende Lande paa tilsvarende Maade gik ud paa i videst muligt Omfang at holde Hævd over den i vedkommende Land bestaaende nationale Lovgivning paa de i Konventionsudkastet omhandlede Omraader.

Det viste sig efter nogle Ugers Forløb, at det vilde være umuligt i den paagældende Samling at naa til et Resultat. De Stater, hvis Lovgivning eller administrative Praksis med Hensyn til Behandling af Udlændinge er mest liberal, ønskede ikke Afsluttelse af en Konvention, hvis Indhold paa en Række Punkter maatte betyde et Tilbageskridt fra de Principer, de selv haandhævede paa det paagældende Omraade, og derfor gerne saa bragt i Anvendelse overfor deres Undersaatter i andre Lande. Paa den anden Side var Antallet af de Lande, der ikke ønskede at gøre Indrømmelser ved Ændringer i deres nationale Lovgivning — og hertil henhørte i Særdeleshed en Række ikke-europæiske Lande — saa stort, at man efter 5 Ugers Arbejde fandt det rettest at udsætte Konferencen, og at betragte de stedfundne Forhandlinger alene som en første Samling, som vilde være at efterfølge af en senere Samling af Konferencen. Beslutningen fandt Udtryk i en Slutprotokol, hvori Underskriverne ens om:

- 1) at forelægge deres Regeringer til Bedømmelse Dokumenterne om Konferencens Arbejder,
- 2) henlede deres Opmærksomhed paa Nyttens af at afslutte den paatænkte Overenskomst paa det mest liberale Grundlag med Forbehold af saadanne Undtagelser, som begrundes i særlige eksisterende Forhold,
- 3) at bede dem om før den 1. Juni 1930 at fremsætte overfor Generalsekretæren for Folkenes Forbund alle Bemærkninger og Henstillinger vedrørende det stedfundne Arbejde,
- 4) at paalægge Konferencens Bureau at forblive i Funktion i Mellemrømmet mellem de to Samlinger og forberede Konferencens kommende Arbejde paa bedste Maade,
- 5) at overlade til Konferencens Præsident, efter Forhandling med Folkeforbundsraadet, at fastsætte Datoen for Konferencens næste Session, som saa vidt muligt skulde finde Sted i Genève før den 31. December 1930, og
- 6) at bede Folkeforbundsraadet om at bemyndige Generalsekretæren ved Folkeforbundet til at lade foretage det fornødne til Udførelsen af denne Protokol.

Raadet bestemte i Løbet af Samlingen Januar 1930 at indkalde en anden Samling af Konferencen og billigede de under den første Samling trufne Foranstaltninger til Opnaaelse af Kontinuiteten i Arbejdet. Raadet udtalte dog, at det næppe vilde være muligt at afholde Konferencens anden Samling før den 31. December 1930, saaledes som det oprindeligt var foreslaet.

Dette Forsøg paa at tilvejebringe en international Overenskomst, som skulde ordne alle Spørgsmaal vedrørende Udlændinges Retsstilling, maa saaledes siges at være strandet i første Omgang, men Aarsagerne dertil var mangfoldige, dels tek-